

J Neurol Neurosurg Psychiatry 2006; 77(Suppl I): i1–i49

Megegyezési dokumentum az európai agykutatásról

Jes Olesen, Mary G Baker, Tamas Freund, Monica di Luca, Julien Mendlewicz, Ian Ragan, Manfred Westphal

Vezetői összefoglaló

Az agyi, a pszichiátriai és neurológia betegségek együttesen jelentős szociális és gazdasági terhet jelent Európában. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) adatai szerint az összes európai betegségteher mintegy 35%-át teszik ki az agyi megbetegedések. Az Európai Agy Tanács (EBC) által 2005 júniusában publikált elemzése, mely számba vette az összes európai agyi betegségekkel kapcsolatos gazdasági tanulmányt, 2004-ben J386 milliárdra becsülte az agyi betegségekre fordított kiadásokat Európában. Ez a teher a jövőben várhatóan növekedni fog, elsősorban az európai népesség öregedése miatt.

A jelenleg agykutatásra fordított összeg nem mérhető össze a jelenlegi - nem beszélve a jövőben várható - teherrel. Az Európai Bizottság Ötödik Keretprogramjának életmódkutatási költségvetéséből az agykutatás mindössze 8%-ban részesült, mely kevesebb mint 0,01%-a az akkori agyi rendellenességekkel kapcsolatos éves kiadásoknak. Az utóbbi évtizedben Európa fokozatosan lemaradt az amerikai és japán általános és klinikai kutatásokról. Sok fiatal, európai kutató kap állást és telepszik le az Egyesült Államokban. Nagy gyógyszerészeti cégek menekülnek el Európából és viszik magukkal gyógyszerfejlesztési programjaikat az Amerikai Egyesült Államokba.

Az agytudomány területén folyó kutatás jelenleg olyan terápiákban látja a reményt, melyek megállítják, és akár visszafordíthatják a neurodegradációt, illetve a jobb diagnosztikai eszközökben, és a bénulás kezeléséhez neurális implantátumokban, így csökkentve vagy elkerülve a mellékhatásokat. A normál agyról bővülő ismereteink elősegítik az agyi betegségek megelőzését, és hatékonyabbá teszik az oktatási módszereket. Az innovatív kezelések iránti igény soha nem volt ekkora, és Európa olyan kiváló biotechnológiai kutatócsoportokkal büszkélkedhet, melyek együttműködhetnének az agykutatókkal és a gyógyszeriparral e célok megvalósításáért.

Amennyiben Európa kész megragadni ezeket a lehetőségeket és megfelelni az agybetegséggel kapcsolatos kihívásoknak, előre kell lépnie az országok közötti, az ipar, az akadémia és a betegszervezetek közötti szorosabb együttműködés területén, illetve szükséges lenne növelnie az agytudományokra fordított összegeket. Az EBC-t 2002-ben azért alapították, hogy e célok érdekében kapcsolatot létesítsen az európai kutatók, orvosok, gyógyszeripar, jótékonyági szervezetek, betegszervezetek között. Új, alulról építkező kutatási politikára van szükség, és e megegyezési dokumentum kidolgozásának célja a nagyobb és összpontosítottabb erőfeszítés lehetővé tétele ezen a területen, az agykutatás megértésének javítása, és mindenekelőtt az agykutatás támogatása, mint az Európai Bizottság Hetedik Keretprogramjának egyik prioritása. (FP7, 2007–2013).

Az itt bemutatott kutatási programot először az EBC testület fogalmazta meg. A tervezetet elküldték minden tag szervezetnek és néhány független szakértőnek véleményezésre. Ezt követően összeállították a tartalomjegyzékét.

A 45 kutatási témakört különféle tudományterületeket képviselő európai szakértő csoportok írták meg. Mindegyikük olyan, az agykutatás egy speciális kutatási területére vonatkozó javaslatot tartalmaz, amely az EBC megítélése szerint alapja lehet egy vagy több integrált projektnek vagy stratégiai célzott kutatási projektnek (STREP) az FP7 finanszírozása alatt. Az EBC szándékosan a főbb betegségekre összpontosított és írta le a kezelésük vagy akár a gyógyításuk megértéséhez szükséges alapvető kutatásokat. A program felépítését tehát az „embertől a molekuláig” irány – és nem annak fordítottja – jellemzi, egyenlő hangsúlyt fektetve az alap és a klinikai kutatás fontosságának.

Az EBC javaslata szerint mindegyik javasolt integrált projektnek vagy STREP-nek szükséges volna megítélni egyenként J10-től 15 millióig terjedő támogatást. Ezen kívül, az agykutatás ugyan olyan fontosnak kellene tekinteni, mint az FP7 számos egyéb részét, mint például az Európai Kutatási Tanácsot, és az információs technológiával vagy az erőszak okaival foglalkozó kutatási programokat. Minden, az emberi viselkedéssel kapcsolatos kutatási programnak szükséges lenne figyelembe vennie az agykutatást. Az EBC elképzelése szerint az agykutatás, mint prioritás indítványozása az európai szinten, segít nemzeti szinten is nagyobb jelentőségét tulajdonítani annak, így ez a dokumentum kiinduló alapot jelenthet a nemzeti megegyezési programok kidolgozásához is. Úgy tűnik az európai agykutatási megegyezési konferenciák tovább fejleszthetik az itt tárgyalt témákat és ötleteket. Elképzelhető egy EBC munkacsoport létrehozása a további megegyezési folyamatok elősegítésére.

Általában véve, az agykutatás támogatásának növelése jelentős gazdasági megtérülést eredményezne azzal, hogy enyhíti az egészségügyi ellátásra nehezedő terhet és növeli az érintettek termelékenységét – és valószínűleg könnyebben fizetnének .